דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן ד שלח כה סיון תשפה
קול פנים מאירות 845-414-8211

א גוט מארגן, מיטוואך פרשת שלח, כ״ה סיון תשפ״ו. א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן גוט מארגן; א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן טאג און א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן תמיד.

מיר געבן כמעט יעדן טאג – מיר פרובירן עס זאל טאקע זיין יעדן טאג – א שיעור פון צען מינוט איבער כיבוד אב ואם. דאס איז א זייער וויכטיגער שיעור. מיר ברענגען מפי ספרים וסופרים די וויכטיגקייט, די הארבקייט, דעם שכר, און פארקערט חס ושלום פון שכר – דער אייבערשטער זאל אפהיטן – פון כיבוד אב ואם און מורא אב ואם. הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, אידן דארפן ישועות, און אין כיבוד אב ואם ליגן אלע ישועות.

מיר בעטן אלס זכות פאר די פילע אידן וואס דארפן האבן גרויסע זכותים פאר אהבה ואחוה שלום ורעות, פאר פרנסה, קינדער, און שידוכים, אז מען זאל אויסהערן די שיעורים און זוכה זיין צו די ישועות פון כלל ישראל. אידישע קינדער פארציילט אונז מעשיות וואס מיר וועלן קענען מפרסם זיין איבער ישועות וואס זיי האבן געזען דורך כיבוד אב ואם, סיי בעבר, סיי בהוה און סיי בעתיד.

א מעשה פון א קבלה טובה און א ישועה אויפן פלאץ

א ״פנים מאירות״ משפחה האט דערציילט, אז איין טאג זענען זיי אריין אינעם קאמפיוטער ווייל זיי האבן געוואלט טון א דבר מצוה, אבער דער הייליגער באשעפער זאל אפהיטן, עס האט זיך געעפנט פאר זיי ממש דער ״שאול תחתית״. תיכף ומיד האבן זיי אנגעהויבן טראכטן פון צדיקים, זיי האבן זיך פארגעשטעלט בילדער פון צדיקים און זיך מקשר געווען צו די צדיקים פון די פריערדיגע דורות. זיי האבן דאן מקבל געווען א קבלה טובה בשום אופן נישט צו עפענען מער דעם קאמפיוטער ביז עס וועט האבן די שטערקסטע פילטער וואס איז נאר שייך. זיי האבן זיך תיכף פארבונדן מיט ״TAG״ צו מאכן זיכער אז מען גייט ארויפלייגן דעם ״נעט-פרי״ פילטער, נישט קיין חילוק צי עס גייט שטייט, צי עס גייט שנעל, אדער צי עס מאכט נערוועז; אן דעם עפנט מען נישט דעם קאמפיוטער. דער הייליגער באשעפער האט עס אנגענומען און האט געוויזן פאר דער משפחה א נס און א מופת אויפן פלאץ. די משפחה האט פונקט יענעם טאג געדארפט האבן א גרויסן סכום געלט, און עס האט נישט גענומען קיין פאר מינוט, זיי האבן זיך פארבונדן מיט א געוויסן איד און עס איז אויסגעקומען צו דערציילן אז מען דארף דעם גרויסן סכום געלט, און יענער איד האט עס אויפן פלאץ געגעבן דעם גאנצן סכום.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער! ווען מ׳איז מקיים דעם ״ואתם הדבקים בה׳ אלקיכם חיים כולכם היום״, ווען א איד וויל באמת זיין בקדושה ובטהרה, ווען א איד וויל באמת לעבן נאנט צום אייבערשטן און ער נעמט זיך פאר קבלות טובות, גדרים וסייגים, כדי זיך נישט חלילה צו לאזן פארשוועמען פון די אלע תאוות און נסיונות פון עולם הזה, דעמאלט העלפט דער הייליגער באשעפער און מ׳זעט ישועות אויפן פלאץ. הודו לו ברכו שמו כי טוב ה׳.

דער יסוד פון אמונה אין פרשת שלח

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, די וואכעדיגע פרשה, פרשת שלח, די פרשה פון די מרגלים, ווייזט אונז ווי שטארק מיר דארפן הארעווען אויף אמונה. דער יסוד פון אונזער לעבן איז אמונה פשוטה. פערציג יאר האבן די אידן געמוזט בלייבן אין מדבר, און אזויפיל פראבלעמען זענען געווארן פאראורזאכט דורך די מעשה פון די מרגלים, נאר ווייל עס האט געפעלט אביסל אמונה אינעם אייבערשטן; צו גלייבן אינעם באשעפער און וויסן אז עס איז גארנישט ״כוחי ועוצם ידי״.

די דריי מענטשן וואס דער באשעפער האט אויסגעפראוווט זייער אמונה

מ׳זעט א מדרש ווי ווייט דער הייליגער באשעפער וויל און איז מקפיד אויפן ענין פון אמונה. עס איז דא א מדרש אין פרשת בראשית און אין פרשת בלק וואס זאגט אזוי: דריי מענטשן האט דער הייליגער באשעפער געקלאפט אויף זייער גענאק זיי אויסצופרואווען, און ער האט זיי

דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א
א לעכטיגן גוט מארגן ד שלח כה סיון תשפה
קול פנים מאירות 845-414-8211

געטראפן ווי קריגלעך פול מיט מי רגלים (במחילת כבודכם), אזוי שטייט אין מדרש. וועלכע דריי זענען דאס? קין, בלעם, און חזקיהו.

ביי קין, ווען דער אייבערשטער האט אים געפרעגט "אי הבל אחיך?" – וואו איז הבל דיין ברודער? האט ער געענטפערט פארן אייבערשטן: "השומר אחי אנכי?" – צי בין איך דען מיין ברודער'ס היטער? מיט דעם האט ער חלילה פרובירט, כביכול, אפצונארן דעם הייליגן באשעפער. וואס וואלט ער באמת געדארפט ענטפערן? "רבונו של עולם, הנסתרות והנגלות לפניך גלויות, אלע באהאלטענע זאכן זענען פאר דיר אפן, און דו פרעגסט מיך וואו מיין ברודער איז?"

דער מדרש זאגט ווייטער: חזקיהו המלך, ווען ער איז געזונט געווארן נאכדעם וואס ער האט נישט גוט געפילט, האט מראדך בלאדן אים געשיקט א מתנה. איז ישעיה הנביא געקומען און אים געפרעגט: "ווער זענען די מענטשן? און פון וואו זענען זיי געקומען?" וואס וואלט ער געדארפט ענטפערן? "דו ביסט דאך א נביא און דו ווייסט אלעס, פארוואס פרעגסטו מיך?" אבער ער האט נישט אזוי געענטפערט, נאר ער האט אנגעהויבן זאגן: "זיי קומען פון א ווייט לאנד, פון בבל."

אזוי אויך ביי בלעם הרשע, ווען בלק האט געשיקט מענטשן צו אים און דער אייבערשטער האט אים געפרעגט: "ווער זענען די מענטשן?" ער האט געדארפט ענטפערן: "רבונו של עולם, דו ווייסט דאך אלעס און גארנישט איז נישט פארהוילן פון דיר, פארוואס פרעגסטו מיך?" אבער ער האט אנגעהויבן ענטפערן: "בלק בן צפור..."

עס איז לכאורה דא א פלא, אז דער מדרש שטעלט צוזאם קין, בלעם און חזקיהו. ווי קען מען דאס צוזאמשטעלן? חזקיהו המלך צו קין און בלעם? אלא מאי, ווען עס קומט צו אמונה, אויב א מענטש פאלט אדורך אין אמונה, איז נישט דא קיין חילוק צווישן קין, בלעם און חזקיהו, און ממילא האבן עס חז"ל ארויסגעזאגט מיט איין משל. ביי אלע דריי רופט ער דאס אן "מי רגלים" מיט א לשון פון א גנאי און בזיון.

א איד דארף וויסן און א איד דארף גלייבן, אז פארן אייבערשטן איז אלעס אנטפלעקט; דער אייבערשטער ווייסט אלעס, דער אייבערשטער טוט אלעס, דער אייבערשטער מאכט אלעס, און מיר האבן גארנישט קיין כחי ועוצם ידי. מיט א געוואלדיגע אמונה און בטחון לעבן מיר אינעם אייבערשטן. מיר פירן נישט דעם אייבערשטנ'ס וועלט, מיר פאלגן דעם אייבערשטן, מיר מאכן זיכער צו היטן די תורה, מיר מאכן זיכער קיינעם נישט ווייטוי צו טון, און מיר מאכן זיכער אז אלעס וואס מיר האבן איז אויסגעהאלטן על פי תורה, על פי מוסר, און על פי חסידות, לפנים משורת הדין.

די וואונדערליכע מעשה פון רבי שלמה בלאך און די אמונה פשוטה

ס'איז געווען א יונגערמאן, לא עלינו ולא עליכם ולא על כל ישראל, וואס עס זענען שוין אדורך יארן נאך די חתונה און ער מיט זיין ווייב האבן נאך נישט געהאט קיין קינדער. ער פלעגט ארויפגיין כסדר, ממש טעגליך, צו ר' שלמה בלאך אינדערהיים. ר' שלמה בלאך –– אויף וועמען דער בריסקער רב האט געזאגט אז ער איז איינער פון די ל"ו צדיקים –– פלעגט שטענדיג באקומען בקשות פונעם יונגערמאן פאר א ברכה און אן הבטחה אז ער וועט געהאלפן ווערן מיט קינדער. ר' שלמה בלאך פלעגט אים ענטפערן ממש יעדן טאג די זעלבע תשובה: "איך קען דיר געבן א ברכה, אבער נישט קיין הבטחה." דעם אנדערן טאג קומט דער יונגערמאן ווידער ארויף, ער בעט א ברכה און אן הבטחה, און ר' שלמה בלאך ענטפערט צוריק: "איך קען דיר געבן א ברכה, אבער נישט קיין הבטחה." אזוי איז עס אנגעגאנגען פאר א זייער לאנגע צייט, וואכן, חדשים, און אפילו יארן.

איין טאג האט די רביצין פון ר' שלמה בלאך ממש געשפירט ווי זי פלאצט; איר הארץ איז אויסגעגאנגען, און זי האט שוין נישט געקענט צוקוקן ווי דער יונגערמאן הערט נישט אויף צו קומען נאכאמאל און נאכאמאל. ווען דער יונגערמאן איז יענע נאכט נאכאמאל ארויפגעקומען, האט זיך די רביצין פשוט צעוויינט. זי האט עס מער נישט אויסגעהאלטן און געזאגט: "מיין טייערער מאן, איך קען מער נישט צוקוקן די יסורים פון דעם יונגערמאן. ער גייט נישט אויף, ער קומט כסדר בעטן און בעטן, דו מוזט אים מבטיח זיין קינדער!" ר' שלמה בלאך האט זיך

פארטראכט, ער איז געווארן פארפלאמט, און זיך אנגערופן: ״יונגערמאן, דו גלייבסט?״ האט דער יונגערמאן געענטפערט: ״אוודאי גלייב איך.״ ״יא? ביסטו גרייט יעצט צו גיין קויפן א וועגעלע פאר׳ן קינד, כאילו דו ביסט שוין א געהאלפענער?״

דער יונגערמאן האט אויסגעפלאצט אין א געוויין. יעדער ווייסט — און קיינער זאל עס נישט וויסן — אז פאר א יונגערמאן וואס האט נישט קיין קינדער און זעט נאך נישט קיין האפענונג, זענען די גרעסטע יסורים צו זען א וועגעלע פון קליינע קינדער; כל שכן אליין צו גיין קויפן איינס און עס האלטן אינדערהיים. אבער ר׳ שלמה בלאך פרעגט אים: ״ביסטו עלול, ביסטו מסוגל צו גיין קויפן א וועגעלע און זיין גרייט פאר׳ן קינד?״

דער יונגערמאן האט זיך צעוויינט און אריינגעטראכט; ער ענטפערט גארנישט, ער זאגט נאר אייןווארט: ״רבי, איך בין א געהאלפענער,״ און ער איז ארויסגעגאנגען. ער איז גלייך געגאנגען אין א געשעפט און זיך געקויפט א וועגעלע. ער האט געטראגן דאס וועגעלע אין די גאס כאילו ער האט שוין קינדער. אבער ווען ער האט עס געטראגן אין די גאס איז ער נישט געווען פארשעמט; ער האט עס נישט געטראגן מיט אן אראפגעלאזט פנים אדער מיט א פארשעמטע מינע, מיט די אויגן אראפגעקוקט כדי ער זאל קיינעם נישט טרעפן. דער יונגערמאן דערציילט אז ער איז געגאנגען מיט אמונה פשוטה; ער האט געכאפט וואס ר׳ שלמה בלאך האט אים מעורר געווען, אז מ׳דארף באמת גלייבן.

ער איז אנגעקומען אהיים מיט׳ן וועגעלע און ער האט גערעדט צו זיין פרוי, און זיי האבן זיך אינאיינעם מחזק געווען מיט אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן אז זיי זענען געהאלפן. און טאקע, דער הייליגער באשעפער האט געהאלפן און ס׳איז געבוירן געווארן א יונגעלע, א בכור, בשעה טובה ומוצלחת. מזל טוב, מזל טוב!

דער נסיון פון ארגאניזאציעס קעגן אמונה אינעם באשעפער

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, וואס איז דער יסוד? דער יסוד איז די תמימות׳דיגע, אמת׳דיגע אמונה. מיר לעבן אין אמונה, אבער דער אייבערשטער האט אונז געשטעלט פאר א נסיון; היינט זענען פארהאן אזויפיל ארגאניזאציעס אויף יעדע טריט און שריט אין אונזער לעבן. ווען א מענטש דארף געהאלפן ווערן מיט שידוכים, מיט קינדער, אדער מיט סיי וועלכע איבר אין זיין קערפער וואס דארף א רפואה אדער א ישועה, איז דא אן ארגאניזאציע. אויף יעדע זאך וואס מ׳דארף האנדלען, פון ספרים ביז זעקלעך, ביז עסן און טרינקען, זענען דא ארגאניזאציעס און הילף אויף יעדע שריט. ממילא הייבט דער מענטש אן אביסל צו פארלירן זיין אייגענע אמונה. מ׳גלייבט אזוי שטארק אין די ארגאניזאציעס, אז די אמונה אינעם אייבערשטן ווערט חלילה אפגעשוואכט. אוודאי זענען די ארגאניזאציעס ״אשרי להם ואשרי חלקם״, ס׳איז נישטא קיין ווערטער צו באדאנקען די אלע אידן וואס געבן זיך אזוי אוועק פאר אנדערע. אבער א מענטש, בשעת ער געפינט זיך אין א פעקל אדער אין א עת צרה, דארף זיך קענען מתגבר זיין מיט א געוואלדיגע התגברות און וויסן אז נישט קיין מומחים און נישט קיין ארגאניזאציעס העלפן, נאר דער אייבערשטער אליין. און דאס איז דער שליסל צו אונזערע ישועות.

מ׳זעט אזויפיל מענטשן ווערן בייז אויף ארגאניזאציעס; זיי פארקויפן, אז זיי העלפן, זיי זאגן אזוי, זיי זאגן אזוי, און ס׳הייבט זיך נישט אן. וואס מישסטו זיך אריין? ווער דארף דאס? לאז זיי טון וואס זיי טוען. אונזער ארבעט איז איבערצוקומען דעם נסיון און זיך מדבק זיין אין אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן. נאר דער אייבערשטער מאכט אונזער לעבן שיין, נאר דער אייבערשטער מאכט אונזער לעבן לעכטיג, נאר דער אייבערשטער פירט אונזער לעבן, הייליגע און לעכטיגע אידישע קינדער לא יאומן כי יסופר ווען א מענטש לעבט מיט די אמונה.

די מעשה פון ר׳ לייב חפץ חיים׳ס און די אמונה אין חז״ל

לאמיך אייך פארציילן א מעשה. דער חפץ חיים האט געהאט א זון ר׳ לייב און אן איידעם ר׳ מענדל זאקס. איינמאל האט דער איידעם ר׳ מענדל זאקס פארציילט פאר זיין שוואגער ר׳ לייב אז ער האט שטארקע אויערן-ווייטאג. ווי נאר ער האט עס געזאגט, האט ר׳ לייב א ציטער געטאן און אים געזאגט אז ער זאל שוין פארן קיין ווילנא צום גרויסן דאקטאר שבת, וואס איז א גרויסער מומחה, ווייל עס קען זיין זייער

דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן ד שלח כה סיון תשפה
קול פנים מאירות 845-414-8211

מסוכנ׳דיג.

האט ער זיך אנגערופן: ״דו הייסט מיר פארן ביז ווילנא פאר א פשוט׳ע אויערן-ווייטאג? חוץ וואס עס איז א לאנגע נסיעה, און ער איז א גרויסער מומחה, בעט ער דאך אויך צען רובל; ער בעט דאך אסאך געלט פאר א באזוך ווייל ער איז אזא גרויסער פראפעסאר. ווער קומט צו אים פאר אזעלכע קליינigקייטן ווי אן אויערן-ווייטאג?״

ר׳ לייב גייט און נעמט ארויס פינף און צוואנציג רובל און געבט עס פאר זיין שוואגער, זאגנדיג אים: ״נעם דאס געלט און פאר שוין קיין ווילנא.״ עס זעט אויס אז ער האט געטראכט אז אפשר וועט ער דארפן האבן מער ווי איין באזוך ביים דאקטאר, דעריבער האט ער אים געוואלט באצאלן די הוצאות.

ר׳ מענדל זאקס האט געזען ר׳ לייב׳ס ערנסטקייט און ער האט זיך אביסל דערשראקן, האט ער אים געפאלגט און איז אריבערגעפארן. ער האט זיך אבער זייער געשעמט צו זאגן פארן דאקטאר אז ער איז געקומען פון ראדין פאר א פשוט׳ן אויערן-ווייטאג. ער איז אריין צום דאקטאר און אים דערציילט אז ער האט גערעדט מיט זיין שוואגער ר׳ לייב, דער זון פונעם חפץ חיים, און ר׳ לייב האט אים געהייסן גיין זען א דאקטאר, און דווקא דעם דאקטאר שבת, וואס איז א גרויסער מומחה.

דער דאקטאר האט אריינגעקוקט אין זיין אויער און געזאגט: ״עס איז געווען א שאד דאס קומען ביז ווילנא, איך זע גארנישט.״ ער האט אים פארשטייט זיך געגעבן א רפואה, אבער דאס וואלט יעדער קליינער דאקטאר געקענט מאכן; מען דארף נישט ספעציעל קומען צום גרויסן דאקטאר דערפאר.

ר׳ מענדל זאקס הייבט זיך אויף און פארט צוריק קיין ראדין. ער קומט אן אין די באן סטאנציע, וואו ער טרעפט ר׳ לייב. ר׳ לייב איז שוין געווען אנגעצויגן און פרעגט אים: ״וואס זאגט דער דאקטאר? וואס זאגט דער דאקטאר?״ ענטפערט אים ר׳ מענדל: ״דער דאקטאר זאגט אז ס׳איז א פשוט׳ע אויערן-ווייטאג. איך האב דיר דאך געזאגט פון פאראויס אז איך דארף נישט פארן קיין ווילנא; וואס האסטו נישט פארשטאנען? פאר וואס האסטו מיך אזוי געשיקט קיין ווילנא? סתם א טלטול הדרך אהין און צוריק.״ זאגט אים ר׳ לייב: ״נו, וואס זאגט דער דאקטאר שבת?״ זאגט ער: ״ער זאגט מיר אז גארנישט, ס׳איז א פשוט׳ע אויערן-ווייטאג.״ רופט זיך אן ר׳ לייב: ״אוי, דו האסט מיך ממש משמח געווען!״ פרעגט ער אים: ״ר׳ לייב, וואס גייט פאר?״ האט אים ר׳ לייב געענטפערט: ״א פאר טעג צוריק האט איינער פון די אינגעלייט גערעדט אויף איינעם פון די ראשי ישיבה, און דו האסט געהערט ווי ער רעדט דברי גנאי און שאנדע ווערטער אויף אים, אבער דו האסט נישט מוחה געווען און האסט זיך גארנישט אנגערופן. דו קענסט דאך די גמרא אז רבי אלעזר ברבי שמעון, ווען ער איז געלעגן אין בוידעם נאך זיין פטירה, האט זיין ווייב געזען ווי א ווארעם קומט ארויס פון זיין אויער. ער האט זיך מגלה געווען צו איר און געזאגט אז דאס איז ווייל ער האט אמאל געהערט ווי מ׳ביזיונ׳ט א תלמיד חכם און ער האט נישט מוחה געווען. אזוי ווי דו האסט געהערט דברי בזיון אויף א תלמיד חכם און...״

״דו האסט נישט מוחה געווען, און פונקט זאגסטו מיר אז דיין אויער טוט דיר וויי, האב איך געציטערט; ווער ווייסט מיט וואסערע שטארקע אויערן-ווייטאג דער אייבערשטער האט דיך, חס ושלום, באשטראפט, און וואסערע מסוכנ׳דיגע אויערן-ווייטאג דו קענסט האבן אלס עונש פארן הערן בזיון תלמיד חכם און נישט מוחה זיין. ברוך השם אז עס איז געווען סתם א פשוט׳ע אויערן-ווייטאג.״

הייליגע, ליכטיגע אידישע קינדער, איר הערט די טיפקייט פון דעם? ביי ר׳ לייב, דער זון פונעם חפץ חיים, איז געווען א ״חז״ל״, אמת לאמיתו, מיט אן אמונה פשוטה בתמימות. ער האט געוואוסט אזא מעשה אין די גמרא, אז אן אויער האט צוטון מיט הערן זילותא דרבנן – ווען מ׳הערט א שאנדע אויף א רב, אויף א גאון, אויף א ראש ישיבה, אויף א תלמיד חכם, און מ׳מאכט זיך נישט וויסנדיג – קומט ארויס א ווארעם פונעם אויער. ער האט פארשטאנען אז די שטראף איז תיכף ומיד עפעס אויף די אויערן, און פון דעם האט ער געציטערט.

דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן ד שלח כה סיון תשפה
קול פנים מאירות 845-414-8211

סיכום: לעבן מיט אמונה און זיך מבטל זיין צום באשעפער

הייליגע, ליכטיגע אידישע קינדער, די אמונה אינעם אייבערשטן, די אמונה אין די חכמים, די אמונה אין די תורה, די אמונה אין חז״ל, די אמונה אין די ספרי מוסר וחסידות – די אמונה פשוטה דארפן מיר האבן. מיר דארפן לעבן מיט אמונה, לעבן מיט׳ן אייבערשטן, לעבן מיט אמונת צדיקים, גלייבן אין יעדע מאמר חז״ל, גלייבן אין יעדע ווארט מוסר וחסידות, גלייבן אין די מנהגי ישראל און די מסורה פון כלל ישראל; גלייבן אין דעם, זיך קאכן אין דעם, און לעבן מיט דעם.

גלייבן אז ווען מ׳לעבט מיט׳ן אייבערשטן און מ׳נוצט נאר די אברים צו טון א נחת רוח פאר׳ן באשעפער, מ׳איז זיך מבטל אונזערע מחשבה, דיבור ומעשה, נפש, רוח, נשמה, חיה און יחידה, אלעס פאר׳ן רצון השם – דעמאלט זענען מיר געזונט און שטארק, און דעמאלט האבן מיר אלע רפואות און אלע ישועות.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, חזקו ואמצו, חזק ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה׳. דער אייבערשטער זאל העלפן מ׳זאל זוכה זיין צו זיין דבוק אינעם אייבערשטן מיט אמונה פשוטה, אמונה בה׳ ובמשה עבדו, אין צדיקים, אין תורה, און אין מוסר וחסידות בדרך ישראל סבא. דער אייבערשטער זאל אונז אלע פירן אויף די ריכטיגע וועגן, כל טוב סלה, און א לעכטיגן תמיד אכי״ר